

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดการสอนเรื่องสระ ซึ่งกรณีศึกษาเป็นนักเรียนชายจำนวน 1 คน อายุ 9 ปี ได้รับการตรวจจากแพทย์ว่ามีปัญหาทางการเรียนรู้ มีระดับสติปัญญา 83 ควรได้รับการช่วยเหลือทางการศึกษา เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดพวงช้าง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ชุดการสอนเรื่องสระจำนวน 3 ชุด ประกอบด้วย ชุดการสอนเรื่องสระไอ ชุดการสอนเรื่องสระโอ ชุดการสอนเรื่องสระอำ และแผนการสอนประกอบ ชุดการสอนจำนวนรวมทั้งหมด 15 แผน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบประเมินพฤติกรรมการอ่าน บันทึกพฤติกรรมกรเรียน บันทึกผลหลังการสอน และการบันทึกวิดิทัศน์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบก่อนเรียนที่บรรจุไว้ในชุดการสอน จากนั้นดำเนินการสอนโดยใช้ชุดการสอนเรื่องสระที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้น เริ่มตั้งแต่วันที่ 8 - 26 มีนาคม 2553 ใช้ระยะเวลาในการสอนจำนวน 15 วัน ติดต่อกันทุกวัน ฤละ 45 นาที มีการบันทึก วิดิทัศน์ในขณะที่สอน แล้วบันทึกผลหลังการสอนและบันทึกพฤติกรรมกรเรียน จากนั้นทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบหลังเรียนชุดเดียวกันกับแบบทดสอบที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน ที่บรรจุไว้ในชุดการสอน

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง การใช้ชุดการสอนเรื่องสระเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านแบบแจกลูกคำสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ สามารถสรุปผลการศึกษาได้ว่า

1. กรณีศึกษามีทักษะในการอ่านแบบแจกลูกคำและมีพัฒนาการในการอ่านสูงขึ้น หลังจากเรียนด้วยชุดการสอนเรื่องสระ โดยมีผลสัมฤทธิ์ จากคะแนนการทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 53

2. กรณีศึกษาหลังจากเรียนด้วยชุดการสอนเรื่องสระแล้ว มีพฤติกรรมกรอ่านอยู่ในเกณฑ์ ดีมากโดย ในชุดการสอนเรื่องสระ ไอ ได้คะแนนร้อยละ 94.4 การเรียนด้วยชุดการสอนเรื่องสระ โอ ได้คะแนนร้อยละ 88.8 และการเรียนด้วยชุดการสอนเรื่องสระอำ ได้คะแนนร้อยละ 97.2

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดการสอนเรื่องสระ จากผลการศึกษาดังกล่าว กรณีศึกษามีทักษะในการอ่านแบบแจกลูกคำและมีพัฒนาการในการอ่านสูงขึ้นหลังจากเรียนด้วยชุดการสอนเรื่องสระ และมีพฤติกรรมการอ่านอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ปัจจัยที่ส่งผลดังกล่าวข้างต้นมีหลายประการ ซึ่งอภิปรายได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่สำคัญคือ กรณีศึกษาให้ความร่วมมือในการเรียนการสอนเป็นอย่างดี จากการบันทึกพฤติกรรมการเรียนในแต่ละชุดการสอน วิเคราะห์แล้วสรุป สังเคราะห์ออกมาในรูปแบบ Mind Map และแผนภูมิ พบว่า พฤติกรรมการเรียนของกรณีศึกษาในระหว่างเรียน เป็นสิ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้การศึกษาในครั้งนี้สามารถดำเนินไปได้อย่างเรียบร้อย กล่าวคือ กรณีศึกษามีความสนใจ ตั้งใจเรียน มีความเข้าใจ จดจำเนื้อหา เรื่องราวที่เรียน สามารถอ่านพยางค์ สระ อ่านคำประกอบภาพ อ่านแจกลูกคำและอ่านเป็นคำได้ ซึ่งกรณีศึกษามีความถี่ของการแสดงพฤติกรรมดังกล่าวค่อนข้างสูง จากการสอนทั้งหมดจำนวน 15 วัน เริ่มตั้งแต่วันที่ 8 – 26 มีนาคม 2553 กรณีศึกษามีความสนใจ ตั้งใจเรียน มีความรับผิดชอบในการเรียน จำนวน 11 วัน (วันที่ 8, 10, 11, 12, 15, 16, 17, 18, 22, 23, 24 มีนาคม 2553) โดย สนใจฟังนิทานที่ผู้ศึกษาอ่าน ให้ฟัง สายตาจ้องดูที่รูปภาพประกอบนิทาน หากให้อ่านตาม ขณะที่อ่านสายตาก็จ้องดูที่ตัวหนังสือขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียน เมื่อไม่เข้าใจในเรื่องใดกรณีศึกษาจะสนใจ ชักถาม ตัวอย่างเช่น อ่านคำประกอบภาพใน ชุดการสอนเรื่องสระ ไอ คำว่า ไช กรณีศึกษาไม่รู้จัก ไช ก็ถามว่า ไชคืออะไร (วันที่ 8 มีนาคม 53) สนใจอยากอ่านหนังสือ นิทานของน้องอนุบาล (วันที่ 10 มีนาคม 53) และสนใจชักถามเกี่ยวกับเนื้อหาของนิทาน ซึ่งผู้ศึกษาอ่านนิทานเรื่องเด็กหญิงแดงโมให้ฟัง ก็มีความอยากรู้ โดยถามว่า ใครทำอาหาร เป็นต้น

นอกจากนี้กรณีศึกษา เป็นเด็กช่างสังเกต และสามารถเชื่อมโยงความรู้ ประสบการณ์เดิม เข้ากับความรู้อื่นๆ ได้ เห็นได้จากการทำแบบฝึกเสริมทักษะประกอบชุดการสอนเรื่องสระ ไอ แบบฝึกที่ 8 (11 มีนาคม 53) กิจกรรมให้ระบายสีภาพคำที่ประสมด้วยสระ ไอ ซึ่งมีจำนวน 5 ภาพ ได้แก่ ภาพ ไก่ ไช้ ลำไย บันได ไหเมื่อระบายสีครบทั้ง 5 ภาพแล้วกรณีศึกษาขอระบายสีภาพหัวใจเพิ่มอีก 1 ภาพ โดยให้เหตุผลว่าเป็นคำที่อ่านออกเสียงสระ ไอ เหมือนกัน เพียงแต่เขียนไม่เหมือนกัน และการทำแบบฝึกเสริมทักษะประกอบชุดการสอนเรื่องสระ ไอ แบบฝึกที่ 7 (วันที่ 18 มีนาคม 2553) กิจกรรมให้โยงเส้นคำที่ใช้คู่กัน ได้แก่ คำว่า สิงโต ใบโพ โมโห กิโด สัม ไอ ไอ้อู ลูกโป่ง ข้าวโพด ไก่โต้ง ไชโย กรณีศึกษาสังเกตเห็นและบอกว่า คำว่า ไก่โต้ง กับคำว่า ไชโย มีคำที่ประสมด้วยสระ ไอ รวมอยู่ด้วย

สำหรับการมีความเข้าใจ จำสระได้ จดจำเนื้อหาเรื่องที่เรียนได้นั้น ทัศนศึกษาแสดง พฤติกรรมนี้จำนวน 11 วัน (วันที่ 8, 10, 11, 15, 16, 17, 18, 19, 22, 23, 25 มีนาคม 2553) จำเนื้อหาของ นิทานได้ หลังจากฟังนิทานจบแล้วสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องทุกครั้งหลังจากเรียนด้วย ชุดการสอนแต่ละชุด สามารถจำสระไอ สระโอ สระอำได้ และบอกความเหมือน ความแตกต่าง ระหว่างสระไอ กับสระโอ ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจำสระได้นั้นมีความสำคัญมากเพราะเมื่อจำ สระได้แล้ว ก็สามารถประสมคำได้และนำไปสู่การอ่านแจกลูกคำได้ นอกจากนี้ยังมีความสามารถในการอ่านได้ จำนวน 13 วัน (วันที่ 9, 10, 11, 12, 16, 17, 18, 19, 22, 23, 24, 25, 26 มีนาคม 2553) โดยอ่านพยัญชนะ อ่านสระ อ่านบัตรคำ อ่านแจกลูกคำ ได้ รวมทั้งอ่านนิทานเรื่องเด็กหญิงแดงโม ได้เองหน้าที่ 1-2 (วันที่ 18 มีนาคม 53) และอ่านนิทานเรื่องทำอาหารได้เองในหน้าที่ 6 (วันที่ 25 มีนาคม 53) อีกทั้งมีสมาธิในการเรียนที่ดี จำนวน 7 วัน (วันที่ 8, 11, 15, 16, 17, 20, 21 มีนาคม 2553) พฤติกรรมเหล่านี้มีส่วนส่งเสริมต่อการเรียนการสอน ทั้งยังส่งผลซึ่งกันและกันคือในทาง ตรงกันข้าม หากทัศนศึกษาขาดความสนใจในการเรียน ไม่ตั้งใจเรียน ก็จะไม่มีความเข้าใจในเนื้อหา ไม่สามารถจดจำเนื้อหาที่ในเรื่องของสระที่สอนไปได้ หากไม่สนใจฟังนิทานที่ผู้ศึกษาอ่านให้ฟัง ก็จะไม่เข้าใจเรื่องราวของนิทาน ส่งผลไปถึงการตอบคำถาม และการอ่าน ก็จะไม่สามารถอ่านได้ เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นการอ่านสระ อ่านคำ หรืออ่านแจกลูกคำก็ตาม จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ของทัศนศึกษาดังได้กล่าวมาเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้การศึกษาในครั้งนี้ ประสบผลสำเร็จตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

2. การสร้างชุดการสอนที่มีความเหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน ทำให้นักเรียนมีทักษะ ในการอ่านแบบแจกลูกคำและมีพัฒนาการในการอ่านสูงขึ้น โดยเห็นได้จากคะแนนการทดสอบ หลังเรียนด้วยชุดการสอนสูงกว่าคะแนนการทดสอบก่อนเรียน และคะแนนการประเมินพฤติกรรมการอ่านของทัศนศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เพราะชุดการสอนที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบโดยให้ สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรม นำมาใช้สอนเฉพาะเรื่องสระไอ สระโอ สระอำ และการอ่านแจกลูกคำ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ กรอง กาญจน์ อรุณรัตน์ (2536) กล่าวว่าชุดการสอนช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ของ ผู้เรียนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ และช่วยให้การสอนของครูดำเนินไปโดยสะดวก สอดคล้องกับ ดวงใจ วรรณสังข์ (2541) ที่ได้ศึกษาความสามารถในการจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มี ปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้ชุดสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย พบว่าความสามารถในการ จำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังจากสอนด้วยชุดการสอน อยู่ในเกณฑ์ดี เช่นเดียวกับ ไพเราะ สุธรรม (2542) ที่ศึกษาเรื่อง ชุดการสอนสระเออะ สระเอือ สระเอะ สระเอีย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า ชุดการสอนที่ผู้ศึกษา

สร้างขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ พัทธนี บุญธรรม (2550) ที่ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดการสอนสระลครูป พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำสูงขึ้น และงานวิจัยของ อัจฉรา พิมพ์สอน (2550) ที่ศึกษาเรื่องการใช้ชุดการสอนคณิตศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา พบว่าหลังการใช้ชุดการสอน นักเรียนมีความสามารถในการเปรียบเทียบขนาดสูงกว่าก่อนการใช้ชุดการสอน จากผลการศึกษาที่กล่าวมาสามารถอธิบายได้ว่า การที่กรณีศึกษามีทักษะในการอ่านและมีพัฒนาการ ในการอ่านสูงขึ้นนั้นเป็นเพราะได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนนั่นเอง นอกจากนี้ในการสร้างและใช้ชุดการสอนผู้ศึกษาได้ดำเนินการสอนตามหลักทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้ของธอร์น ไคค์ คือ กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) และกฎแห่งผลหรือกฎแห่งความพึงพอใจ (Law of Effect) ซึ่งสรุปใจความได้ว่าการที่เด็กจะเรียนรู้สิ่งใดได้ดีต้องเกิดจากความพึงพอใจ ความสนใจของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนอยู่ในสภาพพร้อมที่จะเรียน และต้องได้รับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ตามทฤษฎีข้างต้น ผู้ศึกษาได้นำมาใช้โดย

- กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) นำมาใช้ในขั้นตอนก่อนที่จะเริ่มกิจกรรมการเรียนการสอนได้มีการสำรวจความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจของกรณีศึกษา ว่ามีความพร้อมหรือไม่ ด้วยการกล่าวคำทักทาย สนทนาปราศรัยกัน แล้วนำเข้าสู่บทเรียน ด้วยการเล่านิทานก่อนจึงเริ่มสอนตามลำดับขั้นตอน

- กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) ตามทฤษฎีกล่าวไว้ว่า เมื่อต้องการให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเรียนรู้ จะต้องเริ่มจากการสร้างให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียนนั้นเสียก่อน และหมั่นฝึกฝนหรือนำสิ่งที่เรียนรู้นั้นมาใช้บ่อย ๆ จะทำให้การเรียนรู้คงทนถาวร ในส่วนนี้ ผู้ศึกษาได้นำมาใช้ในขั้นตอนของการให้กรณีศึกษาฝึกอ่านประสมคำและทำแบบฝึกเสริมทักษะเป็นประจำอย่างต่อเนื่องทุกวันก่อนที่จะจบการเรียนการสอนในแต่ละวัน

- กฎแห่งผล (Law of Effect) การนำมาใช้จะเป็นไปในลักษณะของการเสริมแรงทางบวก คือการให้รางวัล ให้คำชม เมื่อกรณีศึกษาสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้จะเกิดความพึงพอใจ เมื่อผลการเรียนนั้นได้ผลดี มีรางวัลหรือคำยกย่องชมเชย ความสำเร็จที่ได้รับทำให้กรณีศึกษาเกิดความภาคภูมิใจนำไปสู่การเรียนรู้ในเรื่องอื่นที่คล้ายคลึงกัน ดังนั้นแล้วในการสร้างชุดการสอนเรื่องสระทั้ง 3 ชุดผู้ศึกษาจึงได้มีการวางแผนในการสร้างเป็นอย่างดี โดยก่อนที่จะลงมือสร้างผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดการสอนเพื่อทำความเข้าใจกับความหมาย ลักษณะ ประเภทและวิธีการสร้าง จากนั้นจึงดำเนินการสร้างด้วยการวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้

วิเคราะห์เนื้อหาจากคู่มือครูการจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ แล้วจึงกำหนดเรื่องที่จะผลิต เขียนแผนการสอน ผลิตสื่อ การสอน โดยเลือกใช้ เกมการศึกษา บัตรคำ บัตรภาพ เพื่อกระตุ้นให้กรณีศึกษาเกิดความ สนใจ รู้สึกพอใจที่จะเรียน ได้จัดทำหนังสือนิทานประกอบการอ่าน จากนั้นจึงจัดทำแบบฝึกเสริม ทักษะ แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนพร้อมเฉลย และจัดทำคู่มือการใช้ชุดการสอน เพื่อให้ กรณีศึกษาได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ จนเกิดทักษะ

3. การใช้วิธีสอนแบบแจกลูกคำให้แก่กรณีศึกษา มีผลต่อการพัฒนาทักษะการอ่านที่ดีขึ้น การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้เน้นการสอนทักษะในการอ่านแจกลูกคำให้แก่กรณีศึกษา เพราะการอ่าน แบบแจกลูกคำเป็นการสอนอ่านแบบวิธีการทางหลักภาษาไทยให้แก่เด็กระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 -2 ตามที่หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ซึ่งเป็นการสอนที่เริ่มต้น จากการให้จำ และออกเสียงพยัญชนะ ออกเสียงสระให้ได้ก่อน จากนั้นจะเริ่มแจกลูกในมาตรา แม่ ก กา (ไม่มีเสียงสะกด) จะใช้การสะกดคำไปที่ละคำ ไล่ไปตามลำดับของสระ แล้วจึงอ่าน โดยไม่สะกดคำ อีกทั้งการสอนอ่านแบบแจกลูกคำนี้ยังได้สอดคล้องกับวิธีการสอนอ่านให้แก่เด็ก ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ของ ผดุง อารยะวิญญู (2546, หน้า 49) ซึ่งมีทั้งหมด 8 วิธี และ 1 ใน 8 วิธี นั้นคือการสอนอ่านแบบวิเคราะห์คำ โดยมีหลักการอยู่ว่า เด็กจะอ่านได้เมื่อเด็กทราบว่าคำแต่ละคำ ประกอบด้วยพยัญชนะ สระ และ/หรือตัวสะกดใด ครูควรฝึกให้เด็กสามารถวิเคราะห์คำได้ โดยมี วิธีฝึกด้วยการ ครูชี้ไปที่คำให้เด็กอ่าน หากเด็กอ่านไม่ได้ครูอ่านให้ฟังแล้วให้เด็กอ่านตาม หากเด็ก อ่านได้แล้วให้เด็กตอบว่าคำนั้น ๆ ประกอบด้วยพยัญชนะ สระใดบ้าง และเพื่อให้เด็กได้ประโยชน์ จากการฝึกมากขึ้นครูควรบอกความหมายของคำที่อ่านด้วย เช่นเดียวกันกับงานของ วริษฐา อภิญญา (2551) ที่พบปัญหาในขณะการสอนอ่านคำศัพท์ให้กับนักเรียนว่า นักเรียนบางคนจะอ่านคำศัพท์ แบบการเดาคำ ทำให้อ่านคำศัพท์ผิด จึงใช้วิธีการแก้ปัญหาโดยสอนอ่านคำศัพท์แบบแจกลูกคำ และ สอนอ่านแบบสะกดคำ แล้วจึงให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ตามครูจนกว่านักเรียนจะอ่านคำศัพท์นั้นได้

เนื่องจากกรณีศึกษาเป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จะใช้วิธีสอนอ่าน เช่นเดียวกับเด็กทั่วไปนั้นย่อมไม่ได้ผลจึงจำเป็นต้องใช้วิธีการที่ต่างออกไป อีกทั้งวิธีการเรียน การสอนในชั้นเรียนตามปกตินั้น ไม่ได้ตอบสนองต่อความต้องการและไม่ได้ช่วยแก้ไขปัญหาใน การอ่านของกรณีศึกษา ดังที่ผดุง อารยะวิญญู (2544) ได้กล่าวถึงหลักการสอนอ่านแก่เด็กที่มี ปัญหาทางการเรียนรู้ว่าควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กเป็นสำคัญ ในการศึกษา ครั้งนี้ ผู้ศึกษาจึงสร้างแผ่นป้ายประสมคำขึ้นเพื่อใช้ในการฝึกอ่านแจกลูกคำ ให้ฝึกอ่านซ้ำๆ นอกจากนี้ได้สร้างแบบฝึกเขียนแจกลูกคำ เพื่อให้กรณีศึกษาได้ฝึกอ่านและเขียนแจกลูกคำไปพร้อม กัน ซึ่งกรณีศึกษาสามารถปฏิบัติได้เป็นอย่างดี ดังหลักฐานที่ปรากฏในบันทึกพฤติกรรมการเรียน

วันที่ 10, 11, 12, 16, 17, 19, 23, 24, 25 และบันทึกหลังการสอน ผลการทำฝึกเสริมทักษะที่ 5, 6 ในชุดการสอนเรื่องสระโอ ผลการทำแบบฝึกเสริมทักษะที่ 4, 5 ในชุดการสอนเรื่องสระโอ, สระอำ จากการฝึกอ่าน ฝึกเขียนแบบแจกลูกคำในข้างต้น สามารถอธิบายได้ว่าทำให้กรณีศึกษามีพฤติกรรมการอ่านอยู่ในเกณฑ์ดีมากอย่างเห็นได้ชัดเจน

4. หนังสือนิทานสำหรับใช้ประกอบการสอนอ่าน เป็นสื่อการสอนสำคัญที่ช่วยกระตุ้นดึงดูดความสนใจ ให้กรณีศึกษาเกิดความสนใจ อยากที่จะเรียน โดยหนังสือนิทานดังกล่าวผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นจำนวน 3 เล่มได้แก่ หนังสือนิทานเรื่อง เธอจะไปไหนใช้ประกอบการสอนเรื่องสระโอ หนังสือนิทานเรื่อง เด็กหญิงแดงโม ใช้ประกอบการสอนเรื่องสระโอ หนังสือนิทานเรื่อง ทำอาหาร ใช้ประกอบการสอนเรื่องสระอำ ซึ่งการใช้หนังสือนิทานประกอบการสอนอ่าน ได้ส่งผลให้กรณีศึกษามีทักษะการอ่านแบบแจกลูกคำและมีพัฒนาการในการอ่านสูงขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ อรุมา อินฟูล่า (2551) ที่พบว่าการนำนิทานพื้นบ้านมาใช้เป็นบทเรียนเสริมเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องประโยค ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้น และพฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียนทั้งรายคนและรายกลุ่มอยู่ในระดับดี นอกจากนี้แล้วจากผลการศึกษาเรื่องพัฒนาการด้านการอ่านของนักเรียนที่เรียนช้า โดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษาของ วริษฐา อภิญญา (2551) ยังพบว่ากลุ่มเป้าหมายที่เรียนช้าชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพศชายจำนวน 3 คนมีพฤติกรรมการอ่านคำอยู่ในระดับคุณภาพดี หลังจากการใช้หนังสือเล่มใหญ่ และมีพัฒนาการในการอ่านคำหลังจากการใช้หนังสือเล่มใหญ่สูงกว่าก่อนใช้หนังสือเล่มใหญ่อยู่ในระดับดี จากผลข้างต้นที่ทำให้กรณีศึกษามีทักษะและมีพัฒนาการในการอ่านสูงขึ้น เป็นเพราะว่าลักษณะของหนังสือนิทานที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมีความเหมาะสมกับกรณีศึกษา กล่าวคือ เนื้อหาของนิทานผู้ศึกษาได้แต่งขึ้นจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงและพบเห็นได้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน เน้นการใช้คำสัมผัสสระที่คล้องจองกันเพื่อกระตุ้นให้กรณีศึกษาเกิดความสนใจ ในเนื้อเรื่องเกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินในการอ่าน อีกทั้งมีภาพประกอบเป็นภาพการ์ตูน มีสีสันสดใส สวยงาม รูปเล่มมีขนาดที่เหมาะสม พิมพ์ด้วยตัวอักษร Angsana New ขนาด 30 อย่างชัดเจน ดังที่ วินัย รอดจ่าย (2534) ได้กล่าวไว้ว่า หนังสือสำหรับเด็กมุ่งให้ความบันเทิงเป็นหลัก ความรู้เป็นส่วนเสริมประกอบ เนื้อเรื่องควรสอดคล้องกับวัยและจิตวิทยาความต้องการของเด็ก เช่น เด็กอายุ 6-8 ปี ชอบอ่านนิทาน เรื่องราวเกี่ยวกับนิทาน ตำนาน เทพนิยาย คำกลอนง่าย ๆ ที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน และลักษณะของหนังสือสำหรับเด็กที่ดี คือหนังสือที่มีรูปเล่ม สีสัน สวยสะดุดตาชวนให้หยิบขึ้นมาดู อ่าน การจัดพิมพ์ภาพและตัวอักษรต้องชัดเจน ขนาดของรูปเล่มมีความเหมาะสม เนื้อหาน่าสนใจไม่สั้นหรือยาวจนเกินไป ส่วนภาษาต้องเหมาะสมกับวัย และภาพประกอบนั้นต้องมีสีสันสวยงาม วาดอย่างประณีต สอดคล้องกับเนื้อหาของเรื่อง ขนาดของภาพ

พอเหมาะกับขนาดของรูปเล่ม สอดคล้องกับ สิริพรรณ วงศ์คำปิ่น (2551, หน้า 41) กล่าวว่า หนังสือสำหรับเด็กคือหนังสือที่สร้างขึ้นเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้จากเนื้อหา เรื่องราวต่าง ๆ ที่ทำให้เด็กเกิดความรู้ ความเข้าใจ ความเพลิดเพลินและหนังสือควรมีความเหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน นอกจากนี้ในการพิมพ์ตัวอักษรของหนังสือนิทานผู้ศึกษายังได้ใช้วิธีการเน้นสีตรงคำที่ประสมด้วยสระโ อ สระโ อ สระอำ ทั้งนี้เพื่อให้กรณีศึกษาฝึกการสังเกต ทำให้จดจำคำได้ง่ายขึ้นดังที่ ผดุง อารยะวิญญู (2546, หน้า 42) ได้กล่าวถึงตัวอย่างในการใช้สีเป็นตัวกำหนดเสียงไว้ว่า ตัวอย่างเช่น คำที่ประสมด้วยสระอา ในหน้าเดียวกันตัวสระอา อาจใช้สีแดงทั้งหน้า ทุกครั้งที่เด็กได้ยินเสียงสระอา ก็จะเห็นสีแดงทุกครั้ง ตัวสระอาเท่านั้นที่เป็นสีแดง ส่วนตัวพยัญชนะอื่นก็อาจมีสีอื่น การที่นักเรียนได้ยินเสียง อา และมองเห็นตัวสระอา สีแดงจะช่วยให้เด็กมองเห็นความสัมพันธ์ ระหว่างเสียงสระกับสีและรูปทรงเมื่อเด็กเข้าใจ จำได้จะช่วยให้เด็กถ่ายโยงความรู้ได้ เมื่อพบคำอื่นที่ประสมสระอา จะทำให้เด็กอ่านได้

5. แบบฝึกเสริมทักษะประกอบชุดการสอนจำนวน 3 ชุด ได้แก่ แบบฝึกเสริมทักษะชุดการสอนเรื่องสระโ อ แบบฝึกเสริมทักษะชุดการสอนเรื่องสระโ อ แบบฝึกเสริมทักษะชุดการสอนเรื่องสระอำ ช่วยให้นักศึกษามีทักษะในการอ่านแบบแจกลูกคำและมีพัฒนาการในการอ่านสูงขึ้น รวมทั้ง มีพฤติกรรมการอ่านอยู่ในระดับดีมาก โดยการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนเรื่องสระโ อ ได้คะแนนร้อยละ 94.4 การเรียนรู้ด้วยชุดการสอนเรื่องสระโ อ ได้คะแนนร้อยละ 88.8 การเรียนรู้ด้วยชุดการสอนเรื่องสระอำ ได้คะแนนร้อยละ 97.2 ซึ่งผลข้างต้นมีความสอดคล้องกับการศึกษาของจินดา อุ่นทอง (2549) ที่ได้ศึกษาเรื่องการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านสำหรับเด็ก ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ผลปรากฏว่าแบบฝึกทักษะการอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นเมื่อนำไปใช้แล้วสามารถช่วยให้นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีพัฒนาการทางการอ่านสูงขึ้น จากผลการศึกษาดังกล่าวจะเห็นได้ว่าแบบฝึกเสริมทักษะสามารถช่วยให้นักศึกษามีพัฒนาการดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งแบบฝึกเสริมทักษะทั้ง 3 ชุดที่ผู้ศึกษาได้จัดทำขึ้นมีความเหมาะสมกับศักยภาพและความพร้อมของกรณีศึกษา โดยได้คำนึงถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ นอกจากนี้ผู้ศึกษายังได้ศึกษา วิเคราะห์เนื้อหาสาระวิชาภาษาไทย สาระเรื่องการอ่านจากหนังสือการจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ และนอกจากนี้ได้นำแนวคิด ของจूरีย์ วิมาลา และคณะ (2543) จากหนังสือสมุควิชาการของ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฝ่ายประถม วิชาภาษาไทย เล่ม 1 มาเป็นตัวอย่างในการจัดทำ อีกทั้งแนวคิด ของสิริพร กอบแก้ว (2543) ที่ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีว่า ควรเป็นแบบฝึกที่ฝึกในเรื่อง ที่เรียนไปแล้ว มีความหลากหลายเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน มีคำชี้แจงที่ชัดเจน ใช้เวลาในการทำที่เหมาะสม เป็นแบบฝึกที่น่าสนใจ

และทำลายความสามารถของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ดังที่ สุรินทร์ ขอดคำแปง (2547) กล่าวไว้ว่า การพัฒนาการรับรู้และการเคลื่อนไหว ควรมีกิจกรรมที่ ให้เด็กมีพัฒนาการด้านการใช้ กล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก การประสานสัมพันธ์กันระหว่าง กล้ามเนื้อมือกับสายตา การรับรู้ทางสายตา การรับรู้ทางการฟัง และควรเน้นด้านภาษาเพื่อจัด ความบกพร่องด้านนี้ของเด็ก โดยมีขอบข่ายครอบคลุมไปถึง การพูด การอ่าน การสะกดคำ การ เขียน และสอดคล้องกับยูทา ยัมพงษ์ (อ้างใน ปิยนาด น่วมทอง, 2543, หน้า 26) ที่กล่าวว่าแบบฝึก ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้นและช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเฉพาะเด็กที่มี ปัญหาทางการเรียนรู้ จำเป็นต้องได้รับการสอนที่แตกต่างไปจากเด็กทั่วไป ดังนั้นแบบฝึกจึงมี ความสำคัญ และเป็นประโยชน์ต่อการเรียนทักษะทางภาษาอย่างมาก เพราะจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจ และจดจำเนื้อหาในบทเรียนตลอดจน จดจำคำศัพท์ต่างๆ ได้คงทน นอกจากนี้แล้วในแบบฝึกเสริม ทักษะที่ผู้ศึกษาจัดทำขึ้น ยังมีกิจกรรมให้ปฏิบัติอย่างหลากหลาย เนื้อหามีความเหมาะสมไม่ยาก หรือง่ายจนเกินไปและมีกิจกรรมให้ฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ ซึ่งผู้ศึกษาได้ยึดหลักทฤษฎีการเรียนรู้ของ ธอร์น ไคค์ ในเรื่องของ กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) คือ กฎแห่งการใช้ (Law of Use) การกระทำใดหากได้รับการฝึกฝนหรือทำซ้ำ ๆ จะกระทำในสิ่งนั้นได้ดี แต่หากการกระทำใดขาด การฝึกฝน (Law of Disuse) การกระทำนั้นก็จะเกิดการลืมจะทำได้ไม่ดี และกฎแห่งผล (Law of Effect) หากผู้เรียนได้รับการตอบสนองเป็นที่น่าพึงพอใจเมื่อทำแบบฝึกได้ถูกต้องและได้รับคำชม ผู้เรียนก็จะสนใจอยากทำงานมากขึ้น ดังนั้นการที่กรณีศึกษาได้ทบทวนความรู้เนื้อหาจากเรื่องที่ เรียนด้วยการทำแบบฝึกเสริมทักษะเป็นประจำทุกวันและเมื่อทำงานแล้วได้รับคำชมเชยจึงส่งผลดี ต่อการเรียนการสอนคือกรณีศึกษามีทักษะและมีพัฒนาการในการอ่านสูงขึ้น และมีพฤติกรรม การอ่านอยู่ในระดับดีมาก ดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้นนั่นเอง

6. สื่อประกอบการสอนประเภทบัตรคำ บัตรภาพ บัตรภาพประกอบคำและแผ่นป้าย ประสมคำ รวมทั้งเกมการศึกษา ก็มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าหนังสือนิทานและแบบฝึกเสริม ทักษะ เนื่องจากการอ่านเป็นทักษะที่จะต้องฝึกให้ผู้เรียนแปลสัญลักษณ์จากตัวอักษรออกมาเป็น คำพูด เป็นการเข้าใจภาษาที่เกิดจากตัวหนังสือ สื่อที่ใช้ประกอบการสอนอ่านต้องมีความน่าสนใจ สื่อประเภทบัตรภาพประกอบคำ บัตรภาพ บัตรคำ และแผ่นป้ายประสมคำ เป็นสื่อที่นำมาใช้สอน เพื่อฝึกการประสมคำ หรือสอนคำใหม่เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำ ซึ่งความเข้าใจ ในด้านนี้พรพิไล เลิศวิชาและ นายแพทย์อัครภูมิ จารุภากร (2550, หน้า 71-72) ได้อธิบายเกี่ยวกับ กระบวนการเรียนรู้ของสมองเด็กวัย 6-8 ปีว่าเด็กวัยนี้มีพัฒนาการของสมองซีกซ้ายที่ชัดเจนมาก เช่นเดียวกับการมีทักษะในการสะกดคำ เริ่มสนใจรายละเอียดต่างๆของประสมการณ์ จึงเป็นวัย ที่พร้อมจะเข้าสู่การเรียนรู้จากสิ่งที่เป็นรูปธรรม และเด็กจะเรียนรู้ได้ดีที่สุด ในกิจกรรมที่ใช้มือและ

เสียงนอกจากนี้ทั้งสองท่านได้กล่าวเพิ่มเติมว่าการเรียนรู้ด้านภาษาที่มีประสิทธิภาพสูงนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อสมองรับรู้ภาพและเสียงพร้อมกัน เนื่องจากมนุษย์เรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทางการมองเห็น (ตา) มากที่สุดส่วนการรับรู้เสียงนั้น เราสามารถรับรู้ข้อมูลเสียงที่อยู่รอบตัวเราอยู่ตลอดเวลา เมื่อสมองรับรู้เสียงตำแหน่งที่รับรู้ภาษาในสมองจะทำงานและเมื่อสมองรับรู้ภาพตำแหน่งที่รับรู้ภาพในสมองจะทำงาน การจัดกิจกรรมที่กระตุ้นการทำงานของสมองทั้ง 2 ตำแหน่งพร้อมกัน จะทำให้การเรียนรู้นั้นเป็นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ กล่าวคือเมื่อเจ้าของสมอง (ผู้เรียน) ได้เห็นภาพจากบัตรคำประกอบภาพ บัตรภาพ บัตรคำ และได้ยินเสียงจากการอ่านของผู้สอน อีกทั้งได้ออกเสียงฝึกอ่านด้วยตนเอง ได้ยินเสียงของตนเองการทำเช่นนี้จะช่วยเสริมการทำงานของวงจรสมองในส่วนรับรู้ภาพและเสียงให้มีเสถียรภาพ จึงทำให้จดจำได้และเกิดความชำนาญ กอปรกับในการจัดทำสื่อเหล่านี้ผู้ศึกษาได้คำนึงถึงความเหมาะสม ความสะดวกในการนำไปใช้โดยทำขึ้นให้มีขนาดพอเหมาะแก่การหยิบ จับ มีความแข็งแรง คงทนเพราะทำจากแผ่น พลาสติกลูกฟูก (พีวีเออร์บอร์ด) แล้วเคลือบด้วยสติ๊กเกอร์ใสอย่างดี มีความคงทนในการใช้งานสามารถนำไปใช้ได้ตลอดเวลา ส่วนภาพ คำ พยัญชนะ สระ ที่นำมาใช้ในการทำบัตรดังกล่าวได้เลือกมาจากในหนังสืออ่านวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นคำที่กรณีศึกษาจำเป็นต้องเรียนรวมไปถึงการที่กรณีศึกษาได้ฝึกประสมคำด้วยตนเองโดยใช้แผ่นป้ายประสมคำ ฝึกบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ จึงส่งผลให้มีพัฒนาการในการอ่านสูงขึ้น สำหรับในส่วนของเกมการศึกษาที่นำมาใช้ ผู้ศึกษาได้จัดทำขึ้นให้มีความแตกต่างกันในชุดการสอนทั้ง 3 ชุด คือในชุดการสอนเรื่องสระโ ไอใช้เกมโยงเส้นจับคู่ภาพกับคำ ในชุดการสอนเรื่องสระโ ไอ ใช้เกมจับคู่คำที่เหมือนกันโดยการติดคำที่เหมือนกันลงบนแผ่นกระดานแม่เหล็ก ในชุดการสอนเรื่องสระอำ ใช้เกมโดมิโน การที่เลือกใช้เกมต่างกันในแต่ละชุดการสอนเพราะกรณีศึกษาจะได้ไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน

การเล่นเกมนับเป็นการฝึกทักษะในการอ่านอีกวิธีหนึ่งเนื่องจากเป็นกิจกรรมที่เด็กได้ลงมือปฏิบัติได้ใช้ข้อมูลการรับรู้ทั้งภาพ เสียง และสัมผัสพร้อมกัน การที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองจากการเล่นเกม จะทำให้การเรียนรู้ได้ผลดี เกิดความจำในเรื่องที่เรียน ทั้งยังช่วยเสริมสร้างความคิด นอกจากนี้การนำเกมมาประกอบการสอนภาษาไทยยังเป็นสิ่งเร้าใจให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้และช่วยฝึกทักษะทางภาษาให้ดีขึ้น ดังที่ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2530, หน้า 3-4) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของเกมประกอบการสอนภาษาไทยไว้ว่า ทำให้เกิดการพัฒนาทางความคิด ช่วยส่งเสริมและฝึกทักษะทางด้านภาษา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความสามารถ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานและผ่อนคลายความตึงเครียด จูงใจ และเร้าความสนใจของผู้เรียน ทำให้ครูเห็นพฤติกรรมของผู้เรียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และสามารถนำมาช่วยในการประเมินผลการเรียนการสอนจากประโยชน์ของการใช้เกมดังกล่าวได้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เสงี่ยม เวียงคำ (2550)

ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เกม พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนสะกดคำยาก โดยใช้เกมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 มีความเหมาะสมในการสอนเขียนสะกดคำยากให้แก่ นักเรียน และเมื่อนักเรียนได้เรียนโดยใช้ แผนดังกล่าวแล้วมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 60.00 เช่นเดียวกันกับ มัลลิกา พวงพล (2550) ที่ศึกษาเรื่องการใช้เกมการศึกษาเพื่อพัฒนาพฤติกรรมด้านสังคมของ นักเรียนระดับปฐมวัย โรงเรียนเชียงใหม่คริสเตียน ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมด้านสังคม ความเอื้อเฟื้อ ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบของนักเรียนระดับปฐมวัยหลังจากได้ทำกิจกรรม เกมการศึกษาสูงกว่าก่อนได้ทำกิจกรรมเกมการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 จากผล การศึกษาที่กล่าวมาแสดงให้เห็นได้ว่าการนำเกมมาใช้ประกอบในการสอนนั้นทำให้ผู้เรียน มี พัฒนาการและมีทักษะในการอ่านสูงขึ้น

7. กิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้ศึกษากำหนดไว้ในแผนการสอนเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ ส่งผลให้กรณีศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียนด้วยชุดการสอนเรื่องสระ โดยผู้ศึกษาได้กำหนด ไว้หลายกิจกรรม ทุกกิจกรรมเน้นให้กรณีศึกษามีส่วนร่วม ได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ตัวอย่างเช่น การฟังนิทาน การอ่านนิทาน อ่านบัตรคำ อ่านบัตรคำประกอบภาพ การเล่นเกม การฝึก ประสมคำ การระบายสีภาพ การวาดภาพระบายสี และการปั้นดินน้ำมัน เป็นต้น ซึ่งผู้ศึกษาได้เลือกนำ กิจกรรมที่กรณีศึกษา ชื่นชอบ คือการระบายสีและการปั้นมาใช้ในกิจกรรมการสอนสำหรับเป็น แรงจูงใจให้กรณีศึกษา มีความกระตือรือร้น มีความอยากที่จะเรียน อยากรู้ว่าวันนี้ครูให้ปั้นดิน น้ำมันวันต่อ ไปครูจะให้ทำอะไรอีก ซึ่งการเลือกนำกิจกรรมที่กรณีศึกษา ชื่นชอบมาใช้ในการ สอนนี้เป็นไปตามทฤษฎีการเรียนรู้ ของฮัลล์ (ปรีชากรณ์ วงศ์อนุตรโรจน์, 2544, หน้า 66) ที่ กล่าวถึงการเสริมแรง (Reinforcement) ว่าเป็นความสัมพันธ์ระหว่าง แรงขับกับการให้รางวัล แรงขับเป็นสภาพความเครียด อันเป็นผลจากความต้องการ ส่วนรางวัลเป็นความพอใจที่สามารถ สสนอง ความต้องการในการลดแรงขับได้ การถ่ายโยงการเรียนรู้เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะสามารถ ตอบสนองต่อ การเรียนรู้ใหม่นั้นเหมือนเดิม หรือคล้ายคลึงกับเมื่อตอบสนองต่อการเรียนรู้เดิม การ ยับยั้งปฏิกิริยาเป็นปฏิกิริยาที่เกิดจากความเหนื่อยล้า เมื่อเกิดการเหนื่อยล้า การตอบสนองจะลดลง การเรียนรู้จะลดลงด้วย และการเข้าสู่เป้าหมาย (The Goal Gradient) โดยการใช้เวลา เป็นหลักใน การให้ แรงเสริมกล่าวคือ เมื่อผู้เรียนมีการตอบสนองตามที่ต้องการต้องรีบให้การเสริมแรงทันที ตามหลักของทฤษฎีนี้ผู้ศึกษานำมาใช้ คือเมื่อกรณีศึกษาปฏิบัติกิจกรรมได้ผู้ศึกษาจะชมเชยว่า เก่ง มาก หากปฏิบัติไม่ได้ก็ให้การช่วยเหลือตามความเหมาะสม นอกจากนี้ได้ให้กรณีศึกษาฝึกอ่าน บัตรพยัญชนะ บัตรสระ บัตรคำ ฝึกประสมคำบนแผ่นป้ายประสมคำในลักษณะซ้ำ ๆ คล้ายกัน กรณีศึกษาจึงเกิดการเรียนรู้โดยเชื่อมโยงความรู้เก่าจากการเรียนในชุดการสอนเรื่องสระไอ กับ

ประสบการณ์ใหม่ที่เรียนจาก ชุดการสอนเรื่องสระโอและ ชุดการสอนเรื่องสระอำ ตามลำดับ และ หากเมื่อกรณีศึกษาแสดงอาการเหนื่อยล้าในการเรียนผู้ศึกษาก็อนุญาตให้ไปพัก ดื่มน้ำ เข้าห้องน้ำ หรือลุกเดินเพื่อเปลี่ยนอิริยาบถก่อนที่จะเรียนต่อไป

8. บุคลิกภาพของครูผู้สอนเป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่มีผลส่งเสริมต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ครูผู้สอนควรมีบุคลิกภาพที่อบอุ่น มีท่าทีที่เป็นมิตรกับนักเรียน มีความอดทน สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ดีไม่ว่าจะเกิดเหตุการณ์ใดขึ้นในขณะสอนก็ตาม ต้องสามารถแก้ไขปัญหา ควบคุมสถานการณ์ได้ ในการดำเนินการศึกษาผู้ศึกษาได้สร้างความเป็นมิตรกับกรณีศึกษา โดยทักทายปราศรัยด้วยคำพูดที่สุภาพ ใช้สรรพนามแทนตนเองว่า “ครู” และใช้ สรรพนามเรียกกรณีศึกษาว่า “ลูก” มีอารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใสในขณะสอน หากกรณีศึกษาปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้ก็ให้กำลังใจ ช่วยชี้แนะ หากกรณีศึกษาปฏิบัติได้ก็ชมเชยจากใจจริง ไม่เสแสร้งแล้งทำ ทั้งนี้เพื่อให้นักกรณีศึกษามีความมั่นใจในการทำงานมากขึ้น นอกจากนี้ผู้ศึกษายังมีความอดทน ควบคุมอารมณ์ และสถานการณ์ในระหว่างการเรียนการสอนได้ เช่นในขณะสอนกรณีศึกษามีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์คือการเคาะ โต๊ะ และหากให้ทำแบบฝึกเสริมทักษะจะบ่นว่าเหนื่อย ปวดหัว ผู้ศึกษาต้องคอยพูดปลอบใจ ให้ทำแบบฝึกจนสำเร็จครบทุกแบบฝึกตามที่ได้กำหนดไว้

9. สภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการเรียนตลอดจนบริบทต่าง ๆ มีผลต่อการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของกรณีศึกษา จากการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมที่ปรากฏระหว่างการเรียน ผู้ศึกษาได้ประสบกับปัญหา และพฤติกรรมที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนคือ ปัญหาที่เกิดจากตัวของกรณีศึกษาเอง ในด้านของสุขภาพร่างกาย การควบคุมสมาธิในการทำงาน ซึ่งกรณีศึกษามีสมาธิค่อนข้างจำกัด อาจเนื่องมาจากมีอาการสมาธิสั้นร่วมด้วย หากให้ทำกิจกรรมนาน ๆ หรือให้ทำหลายกิจกรรม มักจะบ่นว่าเหนื่อย จึงส่งผลต่อสภาวะทางอารมณ์ในขณะปฏิบัติกิจกรรม บางครั้งจะหงุดหงิดและรีบทำงาน โดยขาดความรอบคอบและมีพฤติกรรมกระตุนตนเองด้วยการใช้นิ้ว หรือ ใช้ดินสอดเคาะ โต๊ะ ในขณะทำงาน ก่อให้เกิดความรำคาญขึ้นทั้งของกรณีศึกษาและผู้ศึกษา อีกทั้งปัญหาในการจำแนกพยัญชนะที่มีลักษณะคล้ายกัน กับพยัญชนะที่มีเสียงคล้ายกัน กรณีศึกษามีความสับสนระหว่าง พยัญชนะ ฟ กับ ฝ ช กับ ซ เสียง ท กับ เสียง ถ เสียง ข กับเสียง ค นอกจากนี้ยังมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำค่อนข้างน้อย เช่นคำว่า ไข่ ไร กระจก ส้ม โอ กรณีศึกษาไม่รู้ว่ คำเหล่านี้หมายถึงอะไร เป็นต้น

สำหรับปัญหาในด้านของการควบคุมสภาพแวดล้อมในการจัดกิจกรรมนั้นบางกรณีเป็นเหตุสุดวิสัยที่จะเลี่ยงได้ กล่าวคือ การเรียนในช่วงวันที่ 8-19 มีนาคม 2553 เป็นช่วงที่โรงเรียนยังไม่ปิดภาคเรียนจึงมีเสียงดังรบกวนจากภายนอกห้องเรียน เช่น เสียงพูดคุยของนักเรียนประณมที่เดินผ่านหน้าห้อง เสียงลากโต๊ะ-เก้าอี้ของนักเรียนที่เล่นอยู่ชั้นบน บางครั้งมีบุคคลอื่นเข้ามาใน

ห้อง ขณะดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ (เพื่อมาติดต่อธุระ) อีกทั้งห้องที่ใช้สอนกรณีศึกษา เป็นห้องเรียนชั้นอนุบาล มีหนังสือนิทาน มีของเล่นสำหรับเด็กอนุบาลอยู่มาก ภายในห้องตกแต่ง ด้วยรูปภาพการ์ตูนมากมายเป็นที่น่าสนใจของกรณีศึกษา จึงทำให้กรณีศึกษาหันเหความสนใจ จากการเรียน ไปบ้าง แต่เหตุการณ์เหล่านี้ก็เกิดขึ้นเพียงบางครั้งที่เท่านั้น และช่วงเวลาที่ใช้สอนคือ 12.20 -13.05 น. เป็นเวลาที่นักเรียนอนุบาลพักผ่อน (นอนหลับ) จึง ไม่มีเสียงรบกวนจากห้อง อนุบาล ประกอบกับในช่วงสัปดาห์สุดท้ายของการสอน คือระหว่างวันที่ 22-26 มีนาคม 2553 เป็น ช่วงปิดภาคเรียน ไม่มีเสียงรบกวนต่าง ๆ สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างดี

นอกจากนี้ปัญหาของสื่อประกอบการสอนจะเป็นในลักษณะของรูปภาพที่ใช้เป็น สัญลักษณ์แทนคำนั้นสื่อความหมายไม่ชัดเจน ได้แก่ภาพลำไย กรณีศึกษาตอบว่าเป็นภาพมะไฟ เนื่องจากลักษณะของผล ขนาดและสีของผลไม้ทั้งสองชนิดคล้ายกันมาก ภาพโน กรณีศึกษาดู ภาพครั้งแรกยังตอบได้ไม่ถูกต้อง เพราะเป็นภาพเด็กหัวโน กรณีศึกษาจะดูภาพโดยรวมว่าเป็นเด็ก หรือเป็นน้องตัวน้อยก่อน ไม่ได้สังเกตว่าบริเวณที่หัวของน้องมีรอยโนปรากฏอยู่ และภาพแม่น้ำ เป็นภาพคนพายเรือในแม่น้ำ กรณีศึกษาตอบว่าเป็นภาพเรือ เนื่องจากภาพคนพายเรือโดดเด่นกว่า ภาพแม่น้ำ

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นผู้ศึกษาได้ดำเนินการแก้ไขไปตามความเหมาะสมของ สถานการณ์โดยปัญหาด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนผู้ศึกษาได้เปลี่ยนมุมสำหรับการสอน เพื่อป้องกันสิ่งเร้าอื่นที่มารบกวนการเรียนของกรณีศึกษา ปัญหาด้านสื่อและกิจกรรมผู้ศึกษาแก้ไข ด้วยการอธิบายเพิ่มเติม ใช้ภาษาที่ง่ายเพื่อให้กรณีศึกษาเข้าใจยิ่งขึ้น และให้กำลังใจ ให้คำชมเชย มีการเปลี่ยนกิจกรรมซึ่งนอกจากการอ่าน การเขียนแล้ว ยังมีการปั้นดินน้ำมัน การวาดรูป ระบายสี การวาดภาพด้วยฟู่กันและสีน้ำ และเมื่อสังเกตเห็นว่ากรณีศึกษาแสดงอาการเหนื่อย สมาธิเริ่มลด น้อยลงผู้ศึกษาจึงให้พักเปลี่ยนอิริยาบถก่อนเริ่มกิจกรรมใหม่ ส่วนปัญหาด้านพฤติกรรมการใช้ นิ้ว เคาะ โตะ การขาดความรอบคอบในการทำงาน ผู้ศึกษาได้คอยตักเตือนให้ใจเย็น ให้รู้จักสังเกต และฟังคำสั่งให้ครบก่อนตัดสินใจลงมือทำงานซึ่งกรณีศึกษาก็ปฏิบัติตามด้วยดี

อย่างไรก็ตามบรรยากาศในการเรียนการสอน การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในระหว่าง เรียน และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ศึกษากับกรณีศึกษาก็เป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมให้การศึกษาในครั้งนี้ประสบความสำเร็จ โดยผู้ศึกษาเคยเป็นครูประจำชั้นของกรณีศึกษามาก่อน ในขณะที่เรียนอยู่ชั้น อนุบาล และในระยะเวลาที่กรณีศึกษาได้เลื่อนชั้นขึ้นไปเรียนชั้นประถมศึกษาแล้วก็ยังแวะเวียนมา หาผู้ศึกษาที่ชั้นอนุบาลอยู่เสมอ ๆ กรณีศึกษาจึงมีความสนิทสนม ใกล้ชิดและมีความไว้วางใจใน ผู้ศึกษาเป็นอย่างดี นอกจากนี้แล้วการที่กรณีศึกษาได้รับการดูแล เอาใจใส่ที่ดีจากแม่ โดยสังเกตได้ จากการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่สะอาดสะอ้าน แม่จะคอยถามไถ่เกี่ยวกับพฤติกรรม และความก้าวหน้า

ในการเรียนของลูกเสมอ ๆ คอยเตือนให้ลูกมาอ่านหนังสือกับครูทุกวัน รวมไปถึงกรณีศึกษาเองได้ ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้การเรียนการสอนจึงสามารถดำเนินไปได้และประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

จากการศึกษาดังกล่าวผู้ศึกษาสรุปได้ว่า ชุดการสอนเรื่องสระจำนวน 3 ชุดที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นและนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านให้แก่กรณีศึกษา สามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านแบบแจกลูกคำให้กรณีศึกษาได้ กล่าวคือโดยทั่วไปแล้วเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ นั้นเป็นเด็กที่มีระดับสติปัญญาปกติแต่มีความบกพร่องในขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ โดยเฉพาะเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน มักมีความบกพร่องทางด้านความจำ คือจำพยัญชนะ สระ ไม่ได้หรือจำพยัญชนะ สระที่มีรูปร่าง และเสียงคล้ายกัน มักจำสลับกัน เช่น ฟ - ผ, ช - ซ, สระไอ - สระโอ, สระโอ - สระโ อ เป็นต้น เมื่อจำพยัญชนะ สระไม่ได้ ก็ไม่สามารถประสมคำได้ แจกลูกคำไม่ได้ และอ่านหนังสือไม่ได้ อีกทั้งเด็กกลุ่มนี้ยังมีพฤติกรรม เคลื่อนไหวร่างกายอยู่ตลอดเวลา จึงไม่สามารถเรียนได้ด้วยวิธีการเดียวกับเด็กนักเรียนคนอื่น ๆ ในห้อง เช่นเรียนจากการสอนด้วยกระดาน ดังนั้นการสอนด้วยชุดการสอน ที่สร้างขึ้น ซึ่งมีกิจกรรมการเรียนที่หลากหลาย กรณีศึกษาได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ได้เรียนรู้จากการใช้สื่อการสอนหลายชนิด ได้เรียนรู้ผ่านการเคลื่อนไหวจากการเล่นเกม ครู ใช้วิธีการสอนที่เฉพาะเจาะจงแตกต่างจากการสอนเด็กทั่วไป มีหนังสือนิทานประกอบการอ่านที่น่าสนใจ มีแบบฝึกเสริมทักษะที่เหมาะสมสอดคล้องกับความสามารถของกรณีศึกษา ให้ฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ จนกรณีสามารถจำสระไอ สระโอ สระอำได้ ตลอดจนมีสภาพแวดล้อม บรรยากาศ การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ รวมไปถึงการที่ผู้ศึกษามีบุคลิกภาพที่ส่งเสริมต่อการเรียนรู้ กรณีศึกษาจึงให้ความร่วมมือ ในการเรียนการสอน เป็นอย่างดี ส่งผลให้กรณีศึกษาสามารถอ่านแบบแจกลูกคำได้ มีพฤติกรรมการอ่านอยู่ในเกณฑ์ดีมาก มีทักษะในการอ่านแบบแจกลูกคำและมีพัฒนาการในการอ่านสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไปเกี่ยวกับการสร้างและนำชุดการสอนไปใช้

จากการศึกษาผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

1. รูปภาพที่นำมาใช้ในการทำบัตรภาพ บัตรคำประกอบภาพ ควรเลือกภาพที่มีความชัดเจน เป็นสัญลักษณ์สื่อความหมายแทนคำได้ถูกต้อง เพื่อให้กรณีศึกษาเข้าใจง่ายขึ้น
2. ก่อนดำเนินการสอน ผู้สอนควรจัดเตรียมสถานที่เรียน อุปกรณ์การเรียนต่างๆ ให้พร้อมและควบคุมสิ่งเร้าต่างๆที่จะมากระทบในขณะที่สอน

3. เนื่องจากเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มักจะมีอาการสมาธิสั้นร่วมด้วย ดังนั้นในการเรียนการสอนควรปรับเวลาให้เหมาะสมกับสถานการณ์การเรียนในแต่ละวัน

4. การนำชุดการสอนนี้ไปใช้ ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนด้วย เพราะชุดการสอนนี้สร้างขึ้นสำหรับกรณีศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หากนำไปใช้กับผู้เรียนคนอื่น ควรปรับกิจกรรมตามความเหมาะสม

5. ในระหว่างดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่กำหนดไว้หากพบปัญหาเช่น กรณีศึกษาอ่านพยัญชนะผิด จำพยัญชนะที่มีรูปร่าง หรือเสียงคล้ายกัน สับสน อ่านผิดซ้ำ ๆ ที่พยัญชนะเดิม ควรมีการปรับแผนการสอน หรือปรับกิจกรรมการเรียนเพื่อนแก้ไขปัญหาดังกล่าวไปพร้อมกับ การสอนด้วย เช่น ทำแบบฝึกเสริมเกี่ยวกับการฝึกจำแนกทางสายตา ควรฝึกอ่านซ้ำ ๆ ในพยัญชนะตัวที่คล้ายกันแล้วควรเพิ่มกิจกรรมฝึกเขียนพยัญชนะด้วย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะได้นำชุดการสอนเรื่องสระไปสร้างชุดการสอนเรื่องอื่นๆ เช่น เรื่องมาตราตัวสะกด เรื่องวรรณยุกต์ เรื่องคำควบกล้ำ

2. ควรจะได้นำแนวคิด รูปแบบของชุดการสอนไปพัฒนาหรือสร้างชุดการสอน ในสาระการเรียนรู้อื่น เช่น สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ หรือสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

3. การสร้างชุดการสอนสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ ควรสร้างให้เหมาะสมกับความสามารถ และสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษเป็นรายบุคคล